

Unde este clasa muncitoare?

Creiereală

2014

Nu o poți vedea pentru că o cauți în poveștile (și nu istoria) despre 1 Mai și în afișele Partidului Comunist cu ciocane și seceri și marșurile interminabile pentru Ceaușescu. Nu e acolo.

Nu o poți vedea deoarece te uiți la analize și la statistici, știrile de la TV, talk-show-uri interminabile și în ziare de scandal. Nu e acolo.

Nu o poți vedea din cauza ochilor tăi injectați cu sânge căci toată ziua lovești tastatura și te simți ușurat uitându-te la celălalt care are dureri de spate din cauză că nu stă niciodată jos, pentru că face copii xerox toată ziua. Dar tu îți spui “Ce bine că nu sunt eu acela.”

Din cauză că spatele te doare toată ziua din cauză că faci copii xerox, dar te simți bine uitându-te la curierii uzi learcă din cauza ploii, care vin și pleacă înjurând. Și-ți spui din nou “Ce bine, nu sunt eu acela.”

Din cauză că, ud learcă fiind din cauza ploii, treci pe lângă femeia de serviciu care stă în genunchi, frecând scările și te gândești “Vai, ei o duc mai rău.”

Din cauză că, ajuns acasă cu dureri groaznice de genunchi și talie, cu ochii injectați, cu hainele ude, cu mâinile bătătorite, întotdeauna vei găsi ceva “mai rău” la care să te gândești despre tine, întotdeauna ceva “mai bun” la care să te gândești pentru copiii tăi.

Din cauza asta nu poți vedea clasa muncitoare. Deoarece șefii și toți sclavii lor mici sau mari, școlile lor, universitățile lor, jurnaliștii lor, sindicalismul lor cumpărat, au o singură preocupare, munca noastră neîncetată și de a ne menține iluzia cum că (noi) muncitorii (bărbați și femei) acestei lumi suntem doar o grămadă de nenorociți mizerabili, sau eșuați, sau incompetenți, sau nefericiți. Lor le pasă doar ca să ne facă să fim sinonimul oportunităților pierdute, drumurilor pecetluite, sinonimul incapacității de a fi precum ei.

Dar noi, muncitorii (bărbați și femei), suntem cei care produc și susțin lumea lor, în fabrici, în case, pe străzi, în magazine, în birouri. Mâinile și mințile noastre crează totul care este furat de mâinile și mințile șefilor. Nu putem vedea clasa muncitoare atâta vreme cât nu putem vedea faptul că în spatele realizărilor lor e durerea noastră de spate, ochii noștri obosiți, mâinile noastre murdare, hainele noastre ude, trezirile noastre de devreme, munca noastră. Lumea ne aparține. Ei ne-o fură și ne-o vând înapoi nouă. Noi o cumpărăm și ei ne cumpără pe noi: noi cumpărăm telefoane mobile, televizoare, excursii, divertisment, două bătăi prietenoase pe spate, un 1 Mai numai cu mici, bere și manele, și un “ar fi putut să fie mai rău”, și mai spunem și un “mulțumesc”.

Acesta este cercul închis al tăcerii noastre. Se învârte, mereu, iar șefii sunt dotați la fiecare pas ca lupta să nu înceapă. Pentru că ei știu că dacă va fi să înceapă, când sărăcia se va transforma în mândrie, când recunoștința se va transforma în intransigență, când înfrângerea se va transforma în furie, când vom începe să vedem clasa muncitoare de aici de unde ne vedem noi soarta proastă, atunci frumoasa și luminoasa lor lume va începe să scârțâie. Atunci ne vor băga în seamă. Atunci se vor teme de noi.

Biblioteca Anarhistă

Creiereală
Unde este clasa muncitoare?
2014

Creiereală #3&4

ro.theanarchistlibrary.org